

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-T
Datum: 13. jun 2008.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM

U sastavu: sudija Iain Bonomy, predsedavajući
sudija Ali Nawaz Chowhan
sudija Tsvetana Kamenova
sudija Janet Nosworthy, rezervni sudija

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 13. juna 2008.

TUŽILAC
protiv
MILANA MILUTINOVIĆA
NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO LUKIĆEVOM ZAHTEVU ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA
SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Thomas Hannis
g. Chester Stamp

Odbrana:

g. Eugene O'Sullivan i g. Slobodan Zečević za g. Milana Milutinovića
g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Norman Sepenuk za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

OVO PRETRESNO VEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu", podnetom 5. juna 2008. (dalje u tekstu: Zahtev) i ovim donosi svoju odluku u vezi s tim.

1. Veće je 5. decembra 2006. godine odbilo zajednički zahtev šestorice optuženih za privremeno puštanje na slobodu tokom zimske pauze.¹ Žalbeno veće je potvrdilo ovu odluku.² Veće je 22. maja 2007. odbilo zahtev optuženog Sretena Lukića (dalje u tekstu: optuženi) za privremeno puštanje na slobodu tokom letnje pauze, konstatujući, između ostalog, da on nije pokazao kako su se okolnosti koje su dovele do odbijanja njegovog zahteva u decembru 2006. promenile u toj meri da bitno utiču na pristup za koji se svojevremeno opredelilo Veće. Veće je ostavilo otvorenom mogućnost da optuženi podnese zahtev za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, odnosno humanitarnih razloga.³

2. Posle ovog odbijanja, optuženi je 29. maja 2007. podneo zahtev za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju tvrdeći, između ostalog, da loše zdravstveno stanje njegovog oca i njegove supruge opravdavaju njegov zahtev za pravno sredstvo.⁴ Dana 25. juna 2007, Veće je odbilo ovaj zahtev, obrazlažući to time da optuženi nije pokazao da zdravstveno stanje njegovog oca i njegove supruge sprečavaju njihovo putovanje u Hag i da je stoga nepotrebno da optuženi putuje u Beograd kako bi ih posetio.⁵ Veće je 4. jula 2007. odbilo zahtev optuženog za preispitivanje po ovom pitanju.⁶

3. Optuženi je 4. decembra 2007. podneo zahtev za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti ili humanitarnih razloga.⁷ U svojoj odluci od 7. decembra 2007, Veće je odbilo taj zahtev, napominjući da je optuženi bio privremeno pušten na slobodu tokom

¹ Odluka po zajedničkom zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodi tokom zimske pauze, 5. decembar 2006.

² *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. decembar 2006.

³ Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu, 22. maj 2007, par. 13, 15.

⁴ Poverljivi ponovni zahtev Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu, 29. maj 2007.

⁵ Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 25. jun 2007, par. 6.

⁶ Odluka po Lukićevom zahtevu za preispitivanje odluke u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 4. jul 2007, par. 6.

⁷ Poverljivi zahtev Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu tokom zimske pauze iz razloga saosećajnosti, 4. decembar 2007.

pretpretresne faze postupka i da je bio pušten na slobodu tokom letnje pauze u julu 2006. godine i da je, stoga, optuženi imao adekvatne mogućnosti da se pozabavi hitnim pitanjima lične prirode. Veće je takođe obrazložilo da nije zaključilo da su se okolnosti bitno promenile da bi opravdale privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti ili humanitarnih razloga u tom momentu.⁸ Veće je 12. decembra 2007. odbilo zahtev optuženog za preispitivanje u ovoj stvari.⁹ Ova odluka je potvrđena po žalbi.¹⁰

4. Optuženi u Zahtevu traži privremeno puštanje na slobodu na 14 dana tokom trenutnog prekida postupka pre iznošenja završnih reči u predmetu i navodi više argumenata u prilog tome.¹¹ Pretresno veće je primilo garancije Vlade Republike Srbije (dalje u tekstu: Srbija), koja potvrđuje da će poštovati sve naloge koje Veće donese u vezi s privremenim puštanjem optuženog na slobodu.¹² Holandija, kao država domaćin, izjavljuje da nema prigovora na privremeno puštanje optuženog na slobodu.¹³

5. Tužilaštvo se protivi Zahtevu na osnovu toga što optuženi nije izneo teret dokazivanja da će se vratiti na završetak suđenja i izražava rezerve u pogledu garancija Srbije "s obzirom na tamošnju trenutno nesređenu političku situaciju". Tužilaštvo takođe traži odgađanje izvršenja eventualne odluke kojom se Zahtev odobrava.¹⁴

6. Na osnovu pravila 65(A), optuženi koji je stavljen u pritvor ne može biti privremeno pušten na slobodu izuzev po nalogu sudskog veća. Shodno pravilu 65(B) Veće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uveri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka ili neko drugo lice, nakon što zemlji-domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten pruži priliku da se izjasne.¹⁵ Ukoliko jedan od kriterijuma propisanih pravilom 65(B) nije ispunjen,

⁸ Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 7. decembar 2007. (javno s poverljivim dodatkom), par. 8.

⁹ Odluka po Lukićevom zahtevu za preispitivanje odbijanja Zahteva za privremeno puštanje na slobodu u ograničenom trajanju, 12. decembar 2007. (javno s poverljivim dodatkom).

¹⁰ Odluka po "Žalbi Sretena Lukića na osnovu pravila 116bis protiv odbijanja privremenog puštanja na slobodu od strane Pretresnog veća", 18. decembar 2007.

¹¹ Zahtev, par. 1-2, str. 6.

¹² Zahtev, Dodatak A.

¹³ Dopis iz holandskog Ministarstva spoljnih poslova od 12. juna 2008.

¹⁴ Odgovor tužilaštva na Zahtev Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu, 9. jun 2008.

¹⁵ *Tužilac protiv Haradinaja, Balaja i Brahimaja*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na odluku Pretresnog veća kojom se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006, par. 6.

Pretrեսno veće mora da odbije privremeno puštanje na slobodu i ne mora uzimati u obzir druge uslove.¹⁶

7. Prilikom odlučivanja o tome da li su uslovi iz pravila 65(B) ispunjeni, veće mora uzeti u obzir sve one relevantne faktore za koje bi se ood svakog razumnog veća očekivalo da ih pre donošenja odluke uzme u obzir. Veće zatim mora izneti obrazloženo mišljenje u kom treba da navede svoj stav o tim relevantnim faktorima.¹⁷ Koji su to relevantni faktori, kao i to koja težina treba da im se prida, zavisi od konkretnih okolnosti svakog predmeta.¹⁸ Ovo zbog toga što odluke po zahtevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnogo činjenica, a slučajevi se razmatraju na pojedinačnoj osnovi u svetlu konkretnih okolnosti svakog pojedinog optuženog.¹⁹ Veće je dužno da proceni ove okolnosti ne samo prema njihovom stanju u vreme donošenja odluke o privremenom puštanju na slobodu, nego takođe, u onoj meri u kojoj se to može predvideti, u vreme kada se od optuženog očekuje da će se vratiti na Međunarodni sud.²⁰

8. Značajno je napomenuti to da, u slučajevima kada neki optuženi podnosi zahtev za privremeno puštanje na slobodu nakon što mu je prethodni takav zahtev odbijen, "dotični optuženi ima obavezu da uvjeri pretresno vijeće da je došlo do promjene okolnosti koja bitno utiče na pristup koji je ono usvojilo u ranijim odlukama u vezi s privremenim puštanjem na slobodu istog optuženog".²¹

9. Međutim, pre nego što donese bilo kakvu odluku po nekom značajnom pitanju koje mu je izneto na rešavanje, Pretresno veće se mora uveriti da su mu činjenice tačno predočene; a, u ovom slučaju, čini se da nije tako. Ova očigledna netačnost po svemu sudeći u osnovi

¹⁶ *Tužilac protiv Lukića i Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-AR65.1, Odluka po žalbi odbrane na Odluku Pretresnog vijeća po zahtjevu Sredoja Lukića za privremeno puštanje na slobodu, 16. april 2007, par. 6, 23; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.3, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog veća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina, 1. mart 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Popović*), par. 6.

¹⁷ *Tužilac protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na privremeno puštanje na slobodu Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 8.

¹⁸ *Ibid.*

¹⁹ *Tužilac protiv Boškoscog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog veća kojom se odbija zahtjev Johana Tarčulovskog za privremeno puštanje na slobodu, 4. oktobar 2005, par. 7.

²⁰ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

²¹ Odluka u predmetu *Popović*, par. 12.

potkopava Zahtev, koji je podnet u svrhu adekvatnog pristupa branioca optuženom tokom perioda priprema za podnošenje završnih pretresnih podnesaka i iznošenje završnih reči.

10. Veće je pažljivo razmotrilo sve argumente u vezi s ovim pitanjem i uzelo u obzir sve relevantne faktore koji utiču na pitanje privremenog puštanja na slobodu.

11. Optuženi pre svega tvrdi sledeće:

Sekretarijat je izjavio da branioci nemaju pravo da ostanu u Hagu i naplaćuju dnevnice u periodu dok rade na pripremanju završnog podneska i iznošenju završnih reči.

Dakle, izuzev ukoliko se smernice Sekretarijata ne promene, tim Lukićeve odbrane će biti u Beogradu gde će raditi na pripremi i sastavljanju završnih podnesaka.²²

Optuženi dalje tvrdi da, ako ne bude privremeno pušten na slobodu, neće moći da se na "efikasan i profesionalan način" konsultuje sa svojim braniocem.²³

12. Optuženi nije jasno obrazložio svoju tvrdnju da je Sekretarijat "izjavio" da njegovim braniocima neće biti isplaćivane dnevnice ukoliko svoje završne podneske budu pripremali u Hagu, a ne u Beogradu. On se verovatno poziva na "Smernice o putnim troškovima i dnevnicama odbrane" od 1. januara 2007. Međutim, bilo bi primereno da je optuženi dodatno obrazložio svoju tvrdnju da je Sekretarijat "izjavio" da njegovim braniocima neće biti isplaćivane dnevnice, ili da se u tu svrhu obratio Sekretarijatu, da mu je takav zahtev odbijen i da je zatim Veću podneo zahtev za pravno sredstvo. Deo II(B)(a)(6) Smernica predviđa da branilac, da bi mogao primati dnevnice tokom perioda "pauze", mora biti pokazana potreba da on/ona svoj rad obavljaju u Holandiji, uključujući pojedinosti o potrebnom radu i zašto on mora biti vršen u Holandiji.

13. Veće je mišljenja da zahtev optuženog u kom on navodi da je pritvoren ovde u Hagu i da bi prilikom pripremanja svog završnog podneska želeo da se posavetuje sa braniocem bi najverovatnije naišao na pozitivan odgovor Sekretarijata. Ukoliko takav pokušaj bude učinjen i bude odbijen, optuženi se može ponovo obratiti Veću za odgovarajuće pravno sredstvo, sa

²² Zahtev, par. 3-4.

²³ Zahtev, par. 4, 22-23.

odgovarajućim obrazloženjem. Stoga, Veće odbacuje ovaj argument za pravno sredstvo koje se traži u Zahtevu.

14. Veće smatra da mu je gorenavedeno dovoljno da reši po Zahtevu.

15. Iz gorenavedenih razloga, Pretresno veće, na osnovu pravila 54 i 65 Pravilnika o postupku i dokazima ovog Međunarodnog suda, ovim ODBIJA Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Iain Bonomy,
predsedavajući

Dana 13. juna 2008.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]